

Et Mindretal har stillet Forslag om, at Bevillingen til Præmier og Rejseunderstøttelser til Husmænd skulde forhøjes fra 75,000 Kr. til 90,000 Kr., som den tidligere har været, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at man ikke skulde have rokket ved denne Bevilling paa Finansloven. Det ærede Medlem var dog selv med til i Finanslovkommissionen at stille Forslag om denne Nedsættelse; som den højtærede Landbrugsminister allerede har nævnt, var det ærede Medlem der med til at anbefale Landbrugsministeren og Rigsdagen at nedsætte Bevillingen fra 90,000 Kr. til 75,000 Kr. Jeg tror, det var ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem gentagne Gange har gjort gældende her, at hele dette Præmiesystem var ved at blive noget forældet — et Udtryk, som det ærede Medlem gentagne Gange har brugt her. Det ærede Medlem lagde Vægt paa, hvad jeg ogsaa meget stærkt lægger Vægt paa, at Bevillingen til Rejseunderstøttelser ikke bør beskæres. Det fremgik af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, at det heller ikke er sket; tværtimod er den snarest forøget, i hvert Fald ikke formindsket. Det er Præmierne, Nedsættelsen er gaaet ud over, og jeg kan i hvert Fald ikke indse, at der er saa meget at sige hertil. Vi har i de senere Aar paa andre Omraader i vor Lovgivning beskåret Bevillinger til Præmier; blandt andet kan jeg henvise til vor Revision af Husmandsloven i Fjor. Fordi en Bevilling en Gang er kommet op til et bestemt Beløb, er det ikke dermed givet, at den nødvendigvis maa blive staaende paa det. Paa andre Omraader, særlig overfor det mindre Landbrug, har vi i meget høj Grad forøget Bevillingerne, og det paa Omraader, hvor jeg mener, at Bevillingerne i langt højere Grad kommer det mindre Landbrug til Nytte. Jeg skal saaledes henvise til, at vi i Øjeblikket har en Bevilling paa Finansloven til korte Kursus paa 72,000 Kr. Den var, da man begyndte paa denne Virksomhed, kun paa 2,000 Kr., men er i Aarens Løb vokset op til denne Størrelse. Jeg føler mig ganske overbevist om, at det er en af de bedste Bevillinger, der i det hele taget ydes til Gavn for det mindre Landbrug. Man forudsætter endogsaa, at der skal kunne bruges en Del mere end de 72,000 Kr. til dette Formaal, idet det forudsættes, at en Del af Landbrugslotteriets Overskud skal kunne bruges til det samme Formaal. Jeg tror derfor, at hvis man i det hele taget skulde

gaa til at forhøje denne Bevilling, vilde det være rigtigst at forhøje Rejseunderstøttelserne. Men hvorvidt der i Øjeblikket er Trang dertil, kan jeg ikke dumme om. Saa maatte man i alt Fald forinden have Oplysning om, hvor mange Ansøgere der har været, hvor mange Ansøgninger der er bevilget, hvor store Beløb der er uddelt til de enkelte, o. s. v.

Det ærede Medlem talte dernæst om det Samraad, han har fremkaldt, om Anskaffelse af gode Husdyr til de mindre Landbrug og henviste til den Udvikling, der foregaar gennem de saakaldte Staldbedømmelser. Det er for øvrigt, som den højtærede Landbrugsminister ogsaa slog fast, netop noget, som Lovgivningsmagten har taget Hensyn til, idet der i Fjor paa Husdyrloven kom en Bevilling, hvorved Husmændene fik Midler til at iværksætte Staldbedømmelser og afholde Udgifterne til Præmier o. s. v. ved dem. Disse Bedømmelser falder jo ind under ganske de samme Regler som Præmiering i øvrigt, idet man faar Halvdelen af de Beløb, man har anvendt, refunderet. Med Hensyn til, hvorledes Husmændene skal anskaffe sig gode Husdyr, kan jeg i øvrigt slutte mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Søndervingen (Rasmus Hansen) i saa Henseende gjorde gældende. De Foreninger, som har staaet aabne for de større Landbrugere, staar i saa Henseende ogsaa aabne for de mindre, Kvægavlsforeningerne og Kontrolforeningerne staar aabne for alle. Her er Vejen, og det er for øvrigt en Vej, som i ret stor Udstrækning ogsaa bruges af de mindre Landbrugere.

Da det ærede Medlem talte om det Forslag, hvorefter der skal ydes Driftslaan til Husmænd, forstod jeg ham saaledes, at det var hans Mening, at der kunde være Tale om, at man ude i Husmandsforeningerne vilde stille sig solidarisk, eller at i alt Fald Laantagerne skulde være fuldt solidariske med Hensyn til disse Driftslaan. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det Krav skulde stilles, vilde man i høj Grad betænke sig indenfor Husmændenes Kreds, thi saa kunde det let blive en risikabel Historie, og jeg tror for øvrigt, at det i det hele er et Spørgsmaal, om det er et Gode at give alt for let Adgang til saadanne sekundære Laan. Det rummer sine Farer, som jeg i øvrigt ikke her nærmere skal paapege, i alt Fald den Fare — det har vi set paa andre Omraader —, at det i Virkeligheden udvikler sig til, at Laanene bliver faste i Stedet for midlertidige, som Tanken oprindeligt var.